

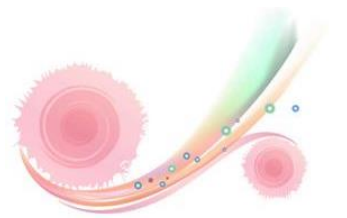
Pertrauka

◆◆◆ Leidžia Panevėžio „Minties“ gimnazijos gimnazistai ◆◆◆ 2014 m. gegužė ◆◆◆

Redaktorės žodis

Paprastai viščiukus skaičiuoja rudenį, o štai mokykloje tai darome pavasarį, kuomet baigiame mokslo metus. Tai įtemptas laikas visiems: norisi gerų rezultatų, bet nuovargis nebeleidžia trykšti entuziazmu, o dar ta valiūkė saulė į kiamą vilioja... Tačiau visų sunkiausia – abiturientams. Jų laukia kur kas didesni siekiai ir užmojai... Šiais laikais jiems lengviau tik viena – ne taip skausmingai išgyvens išsiskyrimą, nes juk vis tiek dažnai pabendraus Facebook'e... ☺ Tad norisi jiems palinkėti vieno: išlikt draugais, kokiais čia ir tapote.

Vaida

XXIII laida

Gegužės 29-ąją aštuonioms abiturientų klasėms nuskambės paskutinis skambutis. Šią XXIII laidą baigs 206 šaunūs gimnazistai. Juos ketverius metus globojo klasių auklėtojos: Irmina Urbonienė, Reda Ambrazaitienė, Vilma Montvilaitė, Inga Mašauskienė, Aušra Sučlylienė, Danutė Anciukevičienė. Milda Masilionytė ir Rasa Švelnienė. Po tradicinių abiturientų sutiktuvių gimnazijos kiemelyje, po mylimiausių mokytojų ir klasės auklėtojų pamokų renginys 13 valandą bus pratęstas k/c „Garsas“.

Padėkos vakare

apdovanoti gražiausiais žodžiais, padėkomis ir pakylėti muzikos...

Kiekvienas kuriantis ir daug pasiaukojamai dirbantis nori būti pamatytas, išgirstas ir įvertintas. Juk niekam ne paslaptis, kiek daug gali padrašinanti šypsena, geras žodis ar palaikymas. Tai užaugina sparnus ir paskatina ryžtis dar didesniems darbams. Ko gero, dėl to „Minties“ gimnazijoje jau šeštąjį kartą visi buvo pakviesti į padėkos vakarą, vykusį balandžio 24 dieną Panevėžio muzikiniame teatre.

Kaip kasmet gausiai susirinkusiems nominantams, jų tėveliams, mokytojams ir svečiams renginys buvo pradėtas gimnazijos direktoriaus Egidijaus Samo padėkos žodžiais. Po to jis su pavaduotoja Vilma Rimvydiene įteikė gimnazistams padėkas už puikius akademinis, sportinius, meninius pasiekimus, gerus darbus, aktyvią popamokinę veiklą ir gimnazijos vardo garsinimą visoje šalyje. Apdovanojimus vedė abiturientai Karolis Rutkauskas ir Ligita Brazytė.

Skatinimo komisijos nariai

dėkojo ir dėliaugėsi, kad gimnazijos mokytojai ir darbuotojai nestokoja entuziazmo ir taip įprasmina ne tik gimnazijos devizą, bet ir užkrečia tuo savo ugdytinius. Jų sprendimu, padėkas gavo daug gerų, atkaklių ir darbščių gimnazistų bei mokytojų. O 2014-ųjų METŲ PIRMOKĖS titulą pelnė - **Iveta Gelžinytė** iš I d klasės, METŲ ANTROKU išrinktas **Kazimieras Vaitkevičius** iš II b klasės, METŲ TREČIOKU – **Konradas Račiūnas** iš III a klasės, o METŲ KETVRTOKU tapo **Karolis Rutkauskas** iš IV f klasės. METŲ MOKYTOJOS nominacija atiteko direktoriaus pavaduotojai ir biologijos mokytojai **Almirai Dambrauskienei** už gamtamokslinių renginių organizavimą ir gimnazijos tradicijų puoselėjimą, o už rūpestį ir šilumą METŲ MINTIETĖ tapo gimnazijos budėtoja – **Zenona Mundrienė**.

Ko gero, kiekvienas, apsilankęs šioje šventėje, išsinešė nors mažą dalelę tos šilumos ir gėrio, kuris tą vakarą viešpatavo muzikiniame teatre. Tikimės ir toliau tobulėti, garsinti savo gimnaziją, o kitais metais ir vėl susitikti...

*Karolina Mikoliūnaitė, III f klasė;
Vaida Batavičienė, lietuvių kalbos mokytoja*

*Rokas Ruzgas, IVb klasė
Apdovanotas seimo nario P.Urbšio
įsteigtu specialiu prizų už pilietiškumą ir
rodomą gerą pavyzdį kitiems.*

Apdovanojimai ugdo atsakomybę

Nuolat siekdami tikslo, net nepagalvojame, kad galime būti už tai apdovanoti. O to sulaukęs, dažnas pajunta ne tik džiaugsmą, – apdovanojimais skatina dar labiau pasitempti. Tad kaip Metų mokytojos nominacija paveikė direktoriaus pavaduotoją ir biologijos mokytoją **Almirą Dambrauskienę**, domėjosi „Pertraukos“ korespondentas **Tadas Kaunelis**.

Gimnazijos padėkos vakare buvote pelnytai nominuota 2014-ųjų metų mokytoja. Be vidinio pasitenkinimo, ką tai Jums duoda?

Tai nėra pasitenkinimas. Galbūt tai ugdo atsakomybę? Manau, man yra pirmiausia atsakomybė, kad padaryčiau daugiau, atsakingiau, ir esu labai patenkinta, jog įvertino mane. Man tai yra visai netikėta, nemanau, jog esu išskirtinė, kitokia, nei kiti mokytojai. Kadangi gavau šią nominaciją, turiu dar geriau dirbti.

Trumpai papasakokite apie save.

35 metus dirbu mokykloje, iš jų 25 metus esu direktoriaus pavaduotoja. Mėgstu savo dalyką, kadangi jis yra susijęs su medicina, o medicina – mano neišsipildžiusi svajonė. Man labai gera su mokiniais, galbūt dėl to aš mokytoja. Būnant pavaduotoja turbūt daugiau tenka bendrauti su mokytojais. Beje, mūsų mokytojai labai geri ir labai darbštūs. Aš atsigaunu, kai ateinu pas mokinius, kai vedu jiems pamokas, kai jie klauso. O tada, kai jie neklauso, man yra tik dar įdomiau.

O kodėl ši svajonė neišsipildė? Galbūt aplinkybės neleido?

Iš dalies – taip, aplinkybės susiklostė tokia linkme, jog aš studijavau biologiją, o ne mediciną...

Ką Jums reiškia būti mokytoja? Kas paskatino rinktis šią profesiją?

Atvirai, – tai nežinau. O ką man reiškia būti mokytoja? Tai jausti atsakomybę už akimirkas, kai galiu kitus pakreipti teisingu keliu, už išmokymą, už tai, kaip aš su mokiniais elgiuosi. Aš visada galvoju ar ne per mažai jiems duodu, ar ne per mažai išmokau, bet taip galvoja visi mokytojai.

Kokiomis savybėmis turi pasižymėti mokytojas?

Kantrybe ir gebėjimu nepasenti, negalvoti senamadiškai, – mokiniai juk keičiasi, kaip ir gyvenimas, kaip ir visi jų norai, poreikiai ir galimybės. Dabar yra kitas laikmetis, jie yra laisvesni. Na, neturėtų būti labai didelio atstumo tarp mokytojo ir mokinio dabar, koks buvo kai aš pradėjau dirbti, kuomet turėjome laikytis distancijos. Mokytojas ir mokinys visada turi rasti kompromisą, kaip bendradarbiauti, nes rezultatas, kuris pasiekiamas, yra bendras – ir mokytojo, ir mokinio. Aišku, mokiniui reikia žinoti savo vietą, kadangi mokytojas turi patirties ir žinių, bet tai nereiškia, jog šis visada turi nusileisti pedagogui. Reikia mokėti pasakyti savo nuomonę kultūringai, gražiai.

Kuo ypatinga mokykla, kurioje Jūs dirbate?

Pati gražiausia, pati geriausia ir mokiniais, ir mokytojais. Šią mokyklą aš mačiau, kai jinai dar nebuvo baigta statyti. Čia aplinka labai šilta, nes čia stengiamasi, kad mokiniais būtų geriau, įdomiau, kad jie čia gautų daugiau, negu kurioje kitoje mokykloje.

Gimnazijoje turite daug pareigų. O pavasariais Jus užgriūna visa lavina įvairiausių veiklos: organizuojate kraujo donorystės akciją, rengiate respublikinę konferenciją „Menas gyventi“... Tikriausiai, esate labai užimtas žmogus? Ar randate laiko šeimai?

Be abejo, kad randu. Yra ir tokie neproginiai darbai: ateina naujų mokinių, atsiranda naujų reikalų, egzaminai, įskaitos, daugybė tokio

popierinio darbo... Šeimai laiko randu visada, nes visus rūpesčius stengiuosi palikti mokykloje.

Papasakokite, kokia Jūsų diena?

Keliuosi šeštą ryto, išgeriu kavos puodelį ir neskubėdama susiruošiu į mokyklą. Čia įprastai būnu iki pusės penkių vakaro, jeigu nėra kitų užsiėmimų: susirinkimų, posėdžių, pasitarimų, dokumentų tvarkymo... Į namus grįžtu apie 17.30 val. Kadangi gyvenu dviese su vyru, labai ramiai praeina vakaras. Skaitau, žiūriu televizorių, kalbuosi su vaikais per „Skype“.

Kas Jums svarbiausia bendraujant su mokiniais?

Kad jie manimi tiki, kad jie man labai daug ką pasako, atvirauja, t.y., nebijo išsipasakoti, kad aš galiu jiems patarti, o taip yra todėl, kad nesu išdavusi nė vienos iš man patikėtų mokinių paslapčių. Mokiniai visai mokyklos bendruomenei yra lyg mūsų vaikai.

Kaip geriausia kovoti su blogu elgesiu - pamokų praleidinėjimu, vėlavimu į jas, namų darbų neatlikimu ir pan.?

Pirmiausia nereikia bausti. Būtina išsiaiškinti su mokiniu, kodėl taip yra, kas jam trukdo, juk priežasčių yra visokių: tai namie girtas tėvas triukšmauja, ir jis negali namų darbų daryti arba gal jis iš tikrųjų labai blogai jaučiasi ir todėl tą pamoką praleidžia, išskyrus tuos, kurie mėgsta „atostogauti“ – su jais reikia kalbėti griežčiau.

O kokia Jūs pavaduotoja - ar labai pikta?

O čia reikia klausiti kolegų ir mokinių. Nežinau ar pikta, gal tik šiaip susiraukus. Juk viena diena būna šviesesnė, kita pilkesnė.

Prisiminkite savo mokyklinius laikus... Kokia buvote mokinė?

Buvau labai tyli, pavyzdinga, nepraleisdavau nė vienos pamokos. Mokiausi J.Balčikonio gimnazijoje. Tarp kitko, ten dirbau ir mokytoja.

Ar galėtumėte paatvirauti ir pasakyti, kokie dalykai Jums labai svarbūs gyvenime? Be ko negalėtumėte išgyventi? Ir kas yra Jūsų stiprybės šaltinis? Nes visi žinome, kaip nelengva yra mokykloje.

Mano stiprybė – šeima. Mano vyras, mano vaikai, mano gražuoliai anūkai ir keli geri draugai, kuriems galiu guostis nors ir vidury nakties.

Ar skaitote „Pertrauką“? Ko palinkėtumėte laikraščelio skaitytojams ir visiems gimnazistams?

Žinoma!!! Kaip kitaip! Ką tik gavau šį storulį laikraštį - jį jau spėjau perskaityti. Daugiau rašykite, o ir patys gimnazistai nenustokite veikti ir dalyvauti, kad būtų galima parašyti kuo daugiau. Juk tiek daug yra įdomių dalykų, gabių mokinių. Beje, laikraštis, ypač paskutinis, taip kruopščiai išleistas...

Dėkojame Jums už gražius komplimentus ir smagų pokalbį.

Budėtoja Zenona Mundrienė: „Į darbą einu kaip į šventę“

Mūsų gimnazija turi du įėjimus. Įėjus pro pagrindinį - iškart susitinkame jau 24 metus mūsų mokykloje dirbančią, besišypsančią ir visada pasiruošusią padėti pasiklydėliams klaidžioje mūsų gimnazijoje budėtoją **Zenoną Mundrienę**. Viską matanti, žinanti slapčiausius mokyklos kampelius bei turinti raktus nuo jų, moteris sutiko paatvirauti mūsų gimnazijos laikraščio skaitytojams apie 2014 m. Padėkos vakare gauto Metų mintietės titulo sukeltas emocijas ir papasakoti įsimintinas akimirkas iš gimnazijos gyvenimo nuo pat mokyklos atidarymo - 1989 metų.

Pirmiausia, leiskite Jus pasveikinti – šįmet bendruomenė Jus išrinko Metų mintiete. Ar tikėjotės, kad būsite taip įvertinta ir kaip dėl to jaučiatės?

Tikrai nesitikėjau. Į padėkos vakarą lydėjau draugę, todėl, kai pasakė mano vardą, aš buvau šoke. ☺

Kodėl ir kuo pradėjote dirbti būtent mūsų gimnazijoje?

Pradėjau čia dirbti, nes buvo labai patogi vieta – visai netoli mokyklos gyveno mano serganti mama, pas kurią galėdavau greitai nueiti. O dirbau budėtoja ir rūbininke. Dar senais laikais, kai mokykloje mokėsi pradinukai, aš jiems buvau lyg mama. ☺ Jie atbėgdavo pas mane ir paprašydavo užrišti kepurę, šaliką ar užsegti striukę.

Vienu mygtuko spustelėjimu suvaldote visą mokyklą – pradedama arba baigiama pamoka, todėl turite būti nepaprastai tiksliai. Ar niekada nepasitaikė užmiršti ar nesuspėti laiku paskambinti? Jei taip, kuo visa tai baigėsi?

Prieš keletą metų, balandžio 1-ąją, papokštavau ir paskambinau 5 minutėmis anksčiau. ☺ Kartais visko nutinka – keliomis minutėmis paskambinu anksčiau ar vėliau.

Dažniausiai Jūs esate pirmasis sutiktas žmogus vos užėjusiam į gimnaziją svečiui. Galima sakyti, kad nuo Jūsų prasideda pirmoji pažintis su mokykla, esate savotiška jos reprezentatorė. Kojį svečių iki šiol prisimenate?

Mokykloje per tiek metų lankėsi labai daug žmonių. Puikiai prisimenu Klaipėdos merą Eugenijų Gentvilą ir kunigą Algirdą Dauknį. Pamenu, kai į mokyklą atėjo žmogus: visas tamsiai apsirengęs, šaliku apsvyniojęs veidą, tad man pasirodė įtartinas. Dar, kai rimtu balsu pasakė: „Narkotikų atnešiau!“, rimtai išgąsdino. Aš atsakiau: „Kviečiu policiją!“ Tada jis nusivyniojo šaliką ir aš pamačiau kunigo baltą apykaklę, iškart supratau, kas čia per žmogus... Maloniai pasisveikinome ir paspaudėme vienas kitam rankas. ☺ Į mokyklą turbūt užsuka ir nelaukiamų svečių, kuriuos Jums tenka išprašyti? Kaip su tuo susidorojate?

Anksčiau, kaip ir dabar, dažnai vaikinai ateina pas savo paneles, kurios mokosi mūsų gimnazijoje. Neseniai visai netikėtai mieste su manimi pasisveikino vyras. Aš jo nepažinau ir paklausiau: „Kas Jūs būsit?“ Jis man atsakė, kad esu jį kelis kartus iš mokyklos išvariusi, kai ėjo aplankyti savo panelės. ☺ Na, ir atsimink! O juk praėjo tiek metų... Dažnai gatvėje pasisveikina esami ar buvę mokiniai, mes maloniai pasišnekame, nors su kai kuriais kadaise ir pykomės... ☺ Laikas subrandina žmones.

Dirbate nuo pat mokyklos įkūrimo. Kokie ryškiausi pokyčiai joje Jūsų akimis?

Pasikeitė aplinka – mokyklos sienas papuošė dvyliktokų baigiamieji dailės darbai. Taip pat sumažėjo triukšmo, nes mokykloje nebesimoko pradinųjų klasių mokiniai.

O kaip Jūs įsikūrėte savo kambarėlyje?

Direktorius leidimu jį įsirengiau pati. ☺ Tai buvo pirmasis įrengtas kabinetas gimnazijoje! ☺

Ką manote apie šiandieninę mūsų mokyklą, mokytojus ir mokinius?

Man čia gera dirbti, jaučiuosi saugiai, per tiek metų išmokau bendrauti su įvairaus būdo žmonėmis. Mokyklos valdžia gera, o mokiniai draugiški. Susiradau draugų iš moksleivių tarpo, kurie mane vadina „tu“ ar vardu. Kitos kolegės juokauja: „Kaip jaunesni už tave gali vadinti tave vardu, ar kreiptis į mane „tu“?“. O aš nieko prieš, svarbu, kad vadina ne kokiais keiksmažodžiais. ☺

(Mūsų pokalbj pertraukė išgirstas moters klausimas: „Kur galima rasti muzikos kabinetą?“ Budėtoja draugiškai pakilo nuo kėdės ir užtikrinai nurodė kelių muzikos kabineto link. Tai dar kartą įrodo, kokia rūpestinga, maloni ir atsakinga yra mūsų gimnazijos reprezentatorė. ☺)

Kas sunkiausia Jūsų darbe?

Pirmaisiais darbo mėnesiais buvo sunku, galvojau, kad išprotėsiu! Pradinukai lakstė, rėkavo... Bet pripratau. O dabar į darbą einu kaip į šventę. ☺

Gal prisimenate kokių smagių nutikimų?

Visos dienos skirtingos, ir niekada nežinau, ko tikėtis iš rytdienos, todėl bene kasdien atsitinka įvairių nutikimų. ☺

Ko palinkėtumėte mūsų mokyklos mokytojams ir mokiniams?

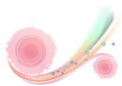
Mokytojams palinkėčiau sveikatos ir kantrybės, o mokiniams - klausyti mokytojų, mokytis ir būti savimi.

Dėkoju už pokalbį.

Karolina Mikoliūnaitė, IIIf klasė

Budėtoja raudoną skambučio mygtuką spaudžia 24 kartus per dieną, tiksliai sekdama kiekvieną minutę.

Popietė su bibliotekos draugais

Biblioteka – karalystė, kur slepiasi daugybė istorijų. Tiems, kurie tas istorijas sužino, atsiveria vis daugiau jos paslapčių ir turtų.

Lietuvos bibliotekinių draugija 2014 metų balandžio 23–29 dienomis buvo paskelbusi 14-ąją Lietuvos nacionalinę bibliotekų savaitę. Šia proga mūsų gimnazijos bibliotekininės Dalia Pūkienė ir Milė Kabelienė maloniai pakvietė į jau antrus metus organizuojamą nominacijų popietę, šįmet pavadintą „Bibliotekos bičiuliams“, ir pristatė geriausius skaitytojus, partnerius bei draugus.

Popietė prasidėjo gimnazistų suvaidintu trumpu etiudu iš V. Šekspyro garsiosios tragedijos „Romeo ir Džiuljeta“. Taip buvo paminėtos 450-osios taurios, ypatingo talento ir be galo kūrybingos asmenybės – Viljamo Šekspyro gimimo metinės.

Po etiudo bibliotekos vedėja Dalia Pūkienė pakvietė puodeliui arbatos. Kol kaito arbatinukas, bibliotekininės įteikė padėkas ir įdomias nominacijas bibliotekos svečiams.

Žinoma, didžiausios pagarbos nusipelno knygų mylėtojai. Šios popietės organizatorės išrinko daugiausia knygų perskaičiusių gimnazistų penketuką. Tad geriausiomis skaitytojomis paskelbtos šios merginos: Mažeikaitė Akvilė – 19 knygų (IIa klasė), Gabrielė Grinkaitė – 18 knygų (IIa klasė), Grėta Grigaliūnaitė – 18 knygų (IIIc klasė), Arnetė Klasinskaitė – 16 knygų (IVa klasė) ir Natalija Piskunova – 15 knygų (IVa klasė). Išrinkta ir geriausia skaitytoja pedagogė. Ja pelnytai tapo

Geriausiomis skaitytojomis paskelbtos šios merginos:

- Akvilė Mažeikaitė, IIa klasė,
- Gabrielė Grinkaitė, IIa klasė,
- Grėta Grigaliūnaitė, IIIc klasė,
- Arnetė Klasinskaitė, IVa klasė,
- Natalija Piskunova, IV a klasė.

matematikos mokytoja Nijolė Vitkauskienė. Už daugybę perskaitytų knygų padėkota ir techninio personalo darbuotojai Loretai Krulienei.

Lietuvių kalbos mokytoja Adelė Samuolienė nusipelnė „Uoliausio lankytojo“ nominacijos už tai, kad jau ne vienerius metus kasdien praveria šios knygų šventovės duris. Bibliotekininės pasidžiaugė, kad gera bendradarbiauti su patikimais, išbandytais partneriais, ja nominuota lietuvių kalbos mokytoja Daina Rasalskienė. Ši lituanistė sugeba prikalbinti mokinius dalyvauti bendruose skaitymo projektuose. „Kūrybiškiausio partnerio“ nominacija už išradingumą, neblėstančią fantaziją kasmet apipavidalinant bibliotekos renginius, apdovanota dailės mokytoja Rasa Švelnienė.

Už įgarsintas knygų ištraukas renginiui „Reikia draugą turėti“ „Auksinio balso“ nominacijų ir padėkų nusipelnė Klaudijus Trepulis, Ieva Petraitytė ir Kornelijus Valantiejus.

Padėkota ir paskutinio renginio „Reikia draugą turėti“ piešėjams už knygų apie draugystę iliustracijas. Nominacijos „Jaunasis dailininkas“ įteiktos: Ainiui Kulikauskui, Marijai Petraitytei, Simonai Milinauskaitei, Rasai Sadauskaitei, Laurynui Neuronui, Rūtai Krištopaitytei.

Bibliotekininės pasidžiaugė, kad jų gražūs darbai bus panaudoti dar ne vieną kartą. Taip pat padėkota ir būsimam renginiui „Kalbėk“ puikius piešinius padovanojusiai abiturientei Ugnei Lasmanavičiūtei. Jai įteikta „Metų talento“ nominacija ir padėkota už geranoriškumą.

Išdalintos ir „Bibliotekos bičiulio“ nominacijos. Už dainavimą šiame ir kituose renginiuose bei pagalbą įrašant skaitytojų balsus, įteikta abiturientui

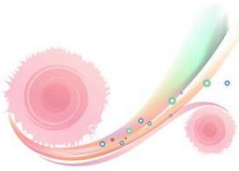

Laurynui Zavackiui, už nuolatinį domėjimąsi bibliotekos veikla apdovanota klubo „Gimnazijos pulsas“ vadovė Inga Rulienė, už draugiškumą ir nuolatinę pagalbą padėkota mokytojai Renatai Žemaitytei. O IT mokytojai Laurai Kuchalskienei įteikta nominacija „Kaimynė, be kurios sunku gyventi“.

Pati brangiausia nominacija – „Bibliotekinių džiaugsmas“ skirta abiturientui Lukui Šumskui, kuris nusipelnė ypatingos padėkos už bibliotekai skirtą vasaros atostogų laiką. Renginio vedėjos apgailestavo, kad šįmet Lukas jau baigia gimnaziją ir šios jo dar ilgai pasiges. Tuo pačiu ir pasidžiaugta radus jo vertą pamainą – pirmoką Tada Kaunelį, kuriam už pagalbą ruošiant bibliotekos renginį įteikta „Metų atradimo“ nominacija.

Apdovanojimų popietėje buvo šilta ir jauku. Visi jautėsi drąsiai, klausėsi gitaros skambesio, vaišinosi saldėsiais ir drauge bendravo. Džiugu, kad turime tokią biblioteką, kurioje kiekvienas jaučiasi svarbus, laukiamas ir vertinamas.

Karolina Mikoliūnaitė, III f kl.
Vaida Batavičienė, lietuvių kalbos mokytoja

Džiaugiamės, kad buvote kartu!

Rodos, taip neseniai čia prigiję ir įleidę šaknis, džiuginę mus savo asmeninėmis savybėmis ir pasiekimais, šiandien mus jau palieka. Sustabdėme keletą jų ir paprašėme pasidalinti savo mintimis prieš išeinant į didįjį kelią...

Metų ketvirtokas Karolis Rutkauskas iš IVf klasės:

„Pertrauka“: Tapai Metų ketvirtoku. Kaip dėl to jautiesi?

Karolis: Žinoma, tik gerai!

„Pertrauka“: Kaip manai, kodėl tave juo išrinko?

Karolis: Tai buvo įvertinimas už popamokinę veiklą.

„Pertrauka“: Trumpai papasakok apie save „Pertraukos“ skaitytojams.

Karolis: Esu renginių vedėjas, aktyvus dalyvis juose. Nemanau, kad esu geras mokinys, mano stiprioji pusė pasireiškia ne moksle.

„Pertrauka“: Kam šiandien labiausiai norėtum padėkoti už savo sėkmes?

Karolis: Dėkingas esu teatro mokytojai Birutei Beresnevičienei ir Ligitai Brazytei, kuri su manimi kartu veda renginius.

„Pertrauka“: Ar draugai nepavydi tau sėkmės, populiarumo?

Karolis: Nemanau, nejaūčiu pavydo iš bendraklasių.

„Pertrauka“: Kas tau labiausiai patinka gimnazijoje ir kas ne?

Karolis: Patinka renginiai, o nepatinkančių dalykų nežvelgiu.

„Pertrauka“: Turi svajonę? Kokia ji?

Karolis: Žinoma, turiu svajonių. Bet jų neatskleisiu.

„Pertrauka“: Kuo norėtum būti?

Karolis: Sėkmingu verslininku.

„Pertrauka“: Kas labiausiai įsiminė iš mokyklinių metų?

Karolis: Visi keturi metai buvo įsimintini, negaliu išskirti konkrečių įvykių. Tačiau labiausiai nustebino „Metų ketvirtoko“ titulas.

„Pertrauka“: Kokios tradicijos mūsų gimnazijoje tau patiko labiausiai ir kodėl?

Karolis: Gimnazijos gimtadienis. Tada vyksta „Chorų karai“, kurie suvienija visas klases. Taip pat inscenuoti Sausio 13-osios ir Kovo 11-osios minėjimai.

„Pertrauka“: Suteikiame tau progą išpažinti savo nuodėmes... Prisipažink, ką esi iškrėtęs?

Karolis: Kelis kartus pramiegojau pusę pamokų... Bet šiaip, nesu labai nuodėmingas. ☺

„Pertrauka“: Ar sunku bus palikti mokyklą? Kodėl?

Karolis: Labai sunku. Pasiilgsiu visų klasės draugų, teatro mokytojos Birutės ir renginių vedimo.

Arnetra Klasinskaitė iš IVa klasės:

„Pertrauka“: Gimnazijoje esi garsi: vedi renginius, dalyvauji raiškiojo skaitymo konkursuose, esi organizuota klasės veikloje... Papasakok apie save daugiau.

Arnetra: Man įdomu įsitraukti į mokyklos gyvenimą, padėti mokytojams. Aišku, mokslai irgi labai svarbu, tačiau viskas suderinama.

„Pertrauka“: Kuo svajoji būti?

Arnetra: Iš tikrųjų renkuosi tarp dviejų kelių: ar sekti mamos pėdomis ir būti teisininke, ar tapti vertėja iš

skandinavų arba Rytų kalbų. Susidomėjau tuo šįmet, aplankiusi parodą „Mokymasis, studijos, karjera 2014“, kurią organizuoja Švietimo ir mokslo ministerija kartu su Lietuvos parodų centru „Litexpo“.

„Pertrauka“: Ko labiausiai pasigesi iš mokyklinių metų?

Arnetra: Labiausiai pasiilgsiu visų draugų, su kuriais per tuos ketverius metus labai susidraugavome, ko nepastebėjau kitose laidose. Pasigėsiu mūsų pasikalbėjimų ir juokų prie mokytojų kambario, kur mes visada susirenkame.

„Pertrauka“: Kokios tradicijos mūsų gimnazijoje Tau patiko labiausiai ir kodėl?

Arnetra: Labai graži tradicija šioje gimnazijoje – „Chorų karai“, nes vienija klasę. Dar kalėdiniai renginiai, „Keturiasdešimties paukščių diena“, kuomet visa klasė vaišinamės bandelėmis, bendraujame. Patinka ir raiškiojo skaitymo konkursas, nes turiu labai gerą lietuvių kalbos mokytoją Janiną Gedvilienę, kuri mane skatina skaityti, kurti esė, labai palaiko. Na, ne tik mane vieną, visą klasę skatina dalyvauti įvairiuose konkursuose. Svarbus ir kitų mokytojų įvertinimas.

„Pertrauka“: Koks mokomasis dalykas tau geriausiai sekėsi?

Arnetra: Tikriausiai istorija ir lietuvių kalba, nes labiausiai patinka šitie dalykai, aišku, labai sudomina, gerai išdėsto.

„Pertrauka“: Ar sunku bus palikti mokyklą? Kodėl?

Arnetra: Labai. Iš vienos pusės – laukiu ir su džiaugsmu – naujas etapas, nauji draugai, aplinka, bet iš kitos pusės – liūdna, nes nebebus taip, kaip buvo.

„Pertrauka“: Tai egzaminų nebijai?

Arnetra: Bijau. Kaip ir visi. Aš – ne išimtis.

„Pertrauka“: Ko palinkėtum pasiliekančioms gimnazistoms?

Arnetra: Palinkėčiau būti aktyviems, labai mylėti ir gerbti savo mokyklą. Aišku, mokytis ir siekti užsibrėžtų tikslų gyvenime.

Rūta Stankevičiūtė iš IVh klasės:

„Pertrauka“: Vakar gimnazijoje buvo atidaryta Tavo fotografijų paroda „Akimirkos“. Domiesi fotografija? Kur išmokai taip fotografuoti?

Rūta: Taip, domiuosi. Esu savamokslė, priklausau fotografo Nerijaus Savičiaus iniciuotam klubui Facebook'e „Panevėžio fotografų pokalbiai“. Tik ten ir įkelti mano darbai. Mes mokomės vieni iš kitų. O gimnazijoje parodą surengti pasiūlė klasės auklėtoja Rasa Švelnienė.

„Pertrauka“: Ar jau matė ją draugai? Kaip atsiliepė?

Rūta: Neseniai ją atidarė. Patiko.

„Pertrauka“: Kur ketini studijuoti?

Rūta: O, koks čia sunkus klausimas!.. Traukia

medicinos sritis – odontologės padėjėjos ar kosmetologės specialybė. Dar mano silpnybė – konditerija. Mėgstu kepti ir ragauti tortus, keksiukus, pyragėlius. Visi žino, ką man dovanoti – receptų knygas! Tai man pati geriausia dovana!

„Pertrauka“: Kas labiausiai įsiminė iš mokyklinių metų? Ką bus sunku palikti?

Rūta: Ši mokykla man jau trečia. Esu labai ja patenkinta. Mokiausi čia dvejus metus. Labiausiai bus gaila palikti klasės auklėtoją Rasą Švelnienę, biologijos mokytoją Virginiją Juknienę. Su ašaromis reikės palikti labai draugišką, gerą žmogų – anglų kalbos mokytoją Jovitą Ivanauskienę... Paskutinę jos pamoką bus ašarų upeliai...

Nesutikau čia nė vieno bjauraus mokytojo. Visi jie paprasti, draugiški, noriai padeda po pamokų, jei ko nesupranti. Esu visais jais labai patenkinta.

„Pertrauka“: Kokios tradicijos mūsų gimnazijoje tau labiausiai patiko?

Rūta: Labiausiai įstrigo Birutės Beresnevičienės suorganizuotas šimtadienis. Įspūdį paliko ir bibliotekos nominacijų popietė.

„Pertrauka“: Kokį dalyką labiausiai patiko mokytis?

Rūta: Labiausiai patiko mokytis geografiją pas mokytoją Rimaldą Vitkevičienę, nors pas ją mokytis sunku. Tai disciplinuota mokytoja. Labai reikli. ☺

„Pertrauka“: Nesvarstei apie studijas užsienyje?

Rūta: Ne. Užsienyje mokytis nenorėčiau. Nebent pakeliauti. Studijoms rinksiuosi gimtąjį Panevėžį.

„Pertrauka“: Kokia vieta mokykloje tau buvo pati jaukiausia?

Rūta: Pati geriausia vieta mokykloje yra biblioteka! Kasdien čia skaitau spaudą: „Sekundę“, „Panevėžio balsa“, „Stilių“...

„Pertrauka“: O ar skaitai „Pertrauką“?..

Rūta: „Pertrauką“ skaitau. Man patinka. Manau, kad tai reikalingas laikraštukas, apžvelgiantis visus gimnazijos renginius. Ypač patinka skaityti interviu.

„Pertrauka“: Ačiū už gerą žodį. Tuomet gal ko nors palinkėtum jos skaitytojams?

Rūta: Patarčiau visiems dalyvauti kur tik įmanoma. Palinkėčiau klausyti mokytojų, stengtis mokytis. O mokytojams linkiu kantrybės, nes kuo tolyn, tuo jiems sunkyn...

Ligita Brazytė iš IVE klasės:

„Pertrauka“: Esi skaitanti, kas šiais laikais retenybė. Ką tau duoda knygos?

Ligita: Knygos yra išmintis. Pastebėjau, kad skaitymas man lavino iškalbingumo, raštingumo įgūdžius, praturtino manąjį žodyną. Skaitydama pasineriu į istorijų gelmes ir užmirštu kasdienius rūpesčius ar problemas. Žinau, kad žinios, gautos iš knygų, tikrai pravers vis artėjančiuose egzaminuose.

„Pertrauka“: Dažnai renginiuose groji gitara. Kur to išmokai?

Ligita: Gitara man buvo dar vienas iššūkis. Kai ją įsigijau, nė nenumaniau, kaip su ja reikia elgtis. Tačiau groti išmokau pati. Nelankiau nei būrelių, nei papildomų pamokų. Nors esu toli gražu ne profesionalė, didžiuojuosi tuo, kad groti išmokau savo pastangomis. Šis žingsnis man parodė, kad viskas gyvenime įmanoma, jei to labai nori ir sieki.

„Pertrauka“: Kuo svajoji būti?

Ligita: Šis klausimas vis dažniau knibžda mano galvoje. Nors kuo būsiu užaugusi, žinojau nuo vaikystės, tačiau darbo ir perspektyvos dilema neretai sukelia abejones. Vis dėlto viliosiu, kad svajonė būti pradinę klasių mokytoja išsipildys.

„Pertrauka“: Pernai buvai nominuota Metų trečioke ir šiemet buvai tarp nominantų. Kokia tavo sėkmės paslaptis?

Ligita: Nėra jokios paslapties. Niekuomet nesiekiau ir nė negalvoju apie šias nominacijas – tiesiog aktyviai dalyvavau bendruomenės veikloje. Tai dariau tikrai ne dėl nuopelnų, o tik dėl savo malonumo.

„Pertrauka“: Papasakok apie save daugiau.

Ligita: Gyvenime esu išbandžiusi labai daug įvairių dalykų. Tai nutinka turbūt dėl to, kad esu žmogus, kuris nemoka atsakyti. Todėl sulaukus kokių nors pasiūlymų ar prašymų padėti, negaliu pasakyti ne. Taip atsiradau ir skautų rate. Kai šių vadovė Jūratė Gelžinienė pasiūlė prisijungti, negalvoju nė minutės ir iškart sutikau. Paragavus skautybės, neįmanoma sustoti, todėl net baigus mokyklą, manau, kad skautausiu ir toliau.

Pertrauka“: Kas labiausiai įsiminė iš skautų gyvenimo?

Ligita: Tai kas vyksta skautų organizacijoje yra nepaprasta ir kiekvienas renginys, kiekviena stovykla vis kuo nors nustebina ir palieka neišdildomų įspūdžių. Na, galėčiau išskirti 2013 metais Telšiuose vykusią tarptautinę skautų stovyklą, kurioje buvo suvažiavę skautai iš įvairių valstybių. Dalyvavo daugiau nei du tūkstančiai žmonių, su kuriais buvo labai linksma. Nors ši stovykla tebuvo dešimties dienų nuotykis, bet jo nepamiršiu visą gyvenimą.

„Pertrauka“: Kokios tradicijos mūsų gimnazijoje tau patiko labiausiai ir kodėl?

Ligita: Mane sužavėjo jau kelerius metus mokykloje vykdomos labdaros akcijos, kurios jau tampa tradicija. Aukoti vaikams, seneliams, benamiams ar gyvūnų prieglaudoms visuomet labai gera. Todėl tikiuosi, kad ši tradicija ateityje dar labiau įsibėgės, nes duoti yra daug maloniau, nei gauti.

„Pertrauka“: Kas labiausiai įsiminė iš mokyklinių metų?

Ligita: Turbūt nebus keista, jei pasakysiu, kad labiausiai įsiminė renginiai, prie kurių organizavimo galėjau prisidėti ir aš pati. Už tai, kiek patirties įgavau dalyvaudama įvairiuose renginiuose, gimnazijai liksiu ilgai dėkinga, o ypač teatro vadovei Birutei Beresnevičienei, kuri leido man atsiskleisti ir iš nepastebimos ir tylios mergiūkštės tapau tokia, kokią jūs dabar mane pažįstate. Ši patirtis liks ne tik prisiminimuose, bet ir tikiu, kad pravers mano įvairiaspalviame gyvenime.

„Pertrauka“: Koks mokomasis dalykas tau geriausiai sekėsi?

Ligita: Sunku įvardinti vieną, nes visus dalykus stengiausi mokytis kiek įmanoma geriau. O jei reiktų išskirti vieną, tai rinkčiausi lietuvių kalbą, nes rašyti man yra be galo malonu. Tiesa, rezultatai kartais mane nuliūdina, tačiau tai reiškia, kad turiu dar labiau susiimti ir eiti į priekį.

„Pertrauka“: Ar sunku bus palikti mokyklą? Kodėl?

Ligita: Žinoma, sunku. Mokykloje prabėgo gražiausios akimirkos, juk čia išmokom gyventi. Tačiau šį etapą baigiant nėra ko liūdėti, nes laukia kitas, dar atsakingesnis bei naujų iššūkių kupinas žingsnis. Bet aš žinau ir paslapčia tikiuosi, kad į mokyklą aš dar sugrįšiu, tik nebe kaip mokinė, o kaip mokytoja.

Germantė Kukorytė iš IVa klasės:

„Pertrauka“: Žinome, kad kuri eilėraščius... Papasakok apie save daugiau.

Germantė: Nė vienas asmuo pats savęs gerai, tiksliai ir kritiškai neapibūdintų. Taigi, apie mane galėtų papasakoti artimieji ir geri draugai.

„Pertrauka“: Kaip į tavo gyvenimą atėjo poezija?

Germantė: Ji atėjo labai paprastai ir galbūt net kitiems šis atsakymas bus netikėtas. Ji atsirado per lietuvių kalbos pamokas, kai mokytoja davė kūrybinę užduotį. Manau, kad tai ir pastūmėjo mane toliau kurti.

„Pertrauka“: Kam skaitai savo kūrybą? Ką apie ją mano draugai, mokytojai?

Germantė: Mano kūryba skirta tik sau pačiai, bet kartais ją paskaitau namiškiams, klasės draugams ir bendraminčiams. Draugai, pirmąkart išgirdę ar perskaitę, labai teigiamai įvertino eiles. Toks jų įvertinimas suteikė daugiau pasitikėjimo savimi.

„Pertrauka“: Kokio poeto kūrybą labiausiai vertini?

Germantė: S.Parulskio, Maironio, S.Nėries, B.Krivicko. Jų kūryba paprasta, turinti tam tikrų

simbolių ir juose paslėptų minčių. Tai mane ir žavi. Norėčiau ir pati kada nors išmokti taip rašyti.

„Pertrauka“: Kuo svajoji būti?

Germantė: Tikriausiai kaip ir kiekvienas, aš dar nežinau, kuo noriu tapti, bet tolimesni planai - stoti į aukštąją mokyklą, o jei nepasiseks, dirbsiu, kad stiuardiesių kursams susimokėčiau. Visada norėjau pamatyti daugiau.

„Pertrauka“: Kas labiausiai įsiminė iš mokyklinių metų?

Germantė: Įsiminė kai kurių mokytojų geranoriškumas ir supratingumas. Dauguma

vyresnio amžiaus mokytojų nesupranta, kad mes turime ir kitų pamokų, pareigų ar popamokinės veiklos. Kiekvienam jų pamoka yra svarbiausia, ir reikalaujama daugiau, nei įmanoma padaryti.

„Pertrauka“: Kokios tradicijos mūsų gimnazijoje Tau patiko labiausiai ir kodėl?

Germantė: Dažnai čia organizuojami renginiai, kurie plečia mokinių pasaulėžiūrą. Pavyzdžiui, atvyksta svečių iš įvairių pasaulio kampelių.

„Pertrauka“: Koks mokomasis dalykas Tau geriausiai sekėsi?

Germantė: Labiausiai sekėsi ir sekasi istorija, informatika ir matematika. Visada patiko skaičiai.

„Pertrauka“: Ar sunku bus palikti mokyklą? Kodėl?

Germantė: Žinoma, kad taip. Prisirišau prie vietos, žmonių. Mokykla visada liks mano atmintyje kaip šviesus prisiminimas.

Rokas Ruzgas iš IVb klasės:

„Pertrauka“: Lapkričio 20 dieną gimnazijoje vykusiose štangos spaudimo nuo krūtinės varžybose „Minties stipruolis – 2013“ išspaudei 92,5 kg svorį ir tapai varžybų nugalėtoju. „Ateik ketvirtadienį – 2“ jėgos dieną išbandei savo jėgas ir, padaręs 18 prisitraukimų prie aukšto skersinio, užėmėi III-ąją vietą... Projekto finale išplėšei čempiono titulą... Vadinasi, esi stipriausias šių mečių gimnazistų tarpe? Daug treniruojiesi?

Rokas: Sportuoju pakankamai solidžiai, tiek mokyklos rūsyje „kačialkėje“, tiek namuose (saviveikla - „kačialkė“ namuose). Tiesiog stengiuosi palaikyti formą ir neapsileisti. :)

„Pertrauka“: Tikriausiai neturi jokių žalingų įpročių?

Rokas: Rūkyt nerūkau - visiškai beprasmiška, totalus pinigų leidimas bei sveikatos gadinimas tiek sau, tiek aplinkiniams. Alkoholį išgeriu esant progai, - kaip gi neišgersi geroje kompanijoje?! Svarbu turėti saiką.

„Pertrauka“: Kasryt į mokyklą atvažiuoji dviračiu, kai tuo tarpu dauguma dvyliktokų atleikia automobiliais ar motociklais. Neturi teisių ar sąmoningai renkiesi tokį gyvenimo būdą?

Rokas: Teisių neturiu, kol kas dar nereikia, kai nuspręsiu, tai išsilaikysiu greitai, be problemų. Man kol kas dviratis yra patogesnė transporto priemonė ir tiesiog naudingiau tiek man, tiek mano kišenei, tiek aplinkai. :)

„Pertrauka“: Teko girdėti, kad esi imtynininkas? Nuo kada ir kur treniruojiesi? Tikriausiai ir šioje srityje tave lydi sėkmė? Tai kuri sporto šaka tave žavi labiausiai?

Rokas: „Pertrauka“?.. Tai čia turbūt kažkoks gimnazijos laikraštis? Gaila, bet neteko skaityti. ☺ Ko palinkėčiau? Hm..... Jeigu kažkas skaitys šitą interviu, tai palinkėčiau būti aktyvesniems, daugiau sportuoti. Tiesa, prisimčiau, ką norėjau dar pridurti. ☺ Gaila, kad mes jau ketvirtokai ir jau išeisim iš šitos gimnazijos, bet kai čia atėję pradėjom sportuoti „kačialkėje“, tai buvo labai daug žmonių, bet kasmet jų vis mažėjo, kol visiškai nebeliko. Tai dažniausiai į rūsį eidavom, einam ir greit nebeisim mes, IVb klasės „chebra“. Tai va, po kiek laiko ši vieta gali palikti ir nebenaudojama. :(Tad eikit drąsiai, kvieskit, siūlykit kitiems pasportuoti ir gerai praleisti laiką. „Kačialkė“ – antri namai :). Dar palinkėčiau mažiau nesveiko maisto valgyt arba atsisakyti visai, nors gal kai kuriems tai atrodo absurdiška, nieko nepadarysi, aš tik patariu. Ir paskutinis dalykas, kurį norėčiau patarti, tai gerti kuo daugiau vandens, ypač ryte, nes jis išvalo organizmą ir pagerina nuotaiką. :) Ir dar perduodu linkėjimų visoms kūno kultūros mokytojoms bei geriamam direktoriui Egidijui Samui, su kurio gerai „sueinam“.

„Pertraukos“ rengėjai dėkoja abiturientams, kad sutiko pasikalbėti ir linki sėkmės egzaminuose ir svajonių įgyvendinime!

Abiturientus kalbino: Karolina Mikoliūnaitė, IIIf kl., Tadas Kaunelis, Ic kl., Vaida Batavičienė, lietuvių kalbos mokytoja

Mokinių parlamentas nesnaudė

Senas kaip pasaulis... Na, gal ne kaip pasaulis, bet, kad seniai įkurtas ir mokykloje šaknis giliai įleidęs, tai tikrai! Tai - gimnazijos **Mokinių parlamentas (MP)**! Į jį kasmet išrenkami aktyvūs, kūrybingi ir daug idėjų turintys mokiniai. Ne išimtis buvo ir praėjęs rudo, kuomet taip pat vyko rinkimai į naująjį MP. Aktyviausi, kūrybingiausi, pasiryžę darbu ir įdomiam laisvalaikiui buvo išrinkti į naujas Mokinių parlamento narių gretas.

Štai jie, mūsų, gimnazistų, interesus ginantys, Mokinių parlamento nariai:

Daugelis MP narių – aktyvūs skautai

- Gintarė Grybaitė, Ia kl.
- Emilis Murauskas, Ia kl.
- Mantas Sidaravičius, Ib kl.
- Modesta Valytė, Ib kl.
- Gintarė Ivanauskaitė, Id kl.
- Iveta Gelžinytė, Id kl.
- Kasparas Rašimas, Id kl.
- Alanas Žardeckas, Id kl.
- Lukas Levendruskas, Id kl.
- Leta Rimeikytė, Id kl.
- Danielė Sidorovaitė, IIIf kl.
- Modesta Stankevičiūtė, IIIf kl.
- Karolina Mikoliūnaitė, IIIf kl.

Mokinių parlamento vadovė – gimnazijos direktoriaus pavaduotoja ir teatro mokytoja **Ramutė Stasevičienė**.

Per šiuos mokslo metus įvyko daug renginių, prie kurių organizavimo prisidėjome mes, Mokinių parlamento nariai, tad norėtumėme jus trumpai apžvelgti.

Kadangi šiais mokslo metais į Mokinių parlamentą buvo išrinkti nauji nariai, tik M.Stankevičiūtė ir D.Sidorovaitė yra senbuvės, praėjo net pora mėnesių, kol susipažinome ir kūrėme planus būsimiems renginiams. O jau vasario 11-ąją mūsų gimnazijoje buvo paminėta Tarptautinė saugesnio interneto diena. Prie šio IT mokytojų I.Rulienės, R.Žulienės ir L.Kuchalskienės organizuoto renginio prisidėjome ir mes, MP.

Kadangi gimnazijoje kiekvienas yra svarbus, todėl mums rūpi ne tik dabar besimokantys, bet ir mokyklą jau baigę mokiniai. Vienas jų – Mindaugas Baltuška, kuris po sunkios traumos nebegali vaikščioti. Todėl vasario 13 dieną mes nutarėme surengti akciją „Dalinamės pyragu ir gerumu“ ir surinkti lėšų vaikino gydymui. Akcija pavyko puikiai – prie jos prisidėjo visa mokyklos administracija - kepė pyragus, sausainius, keksus ir juos pardavinėjo mokyklos bendruomenei. Paaukota suma - 2370 Lt. Visi pinigai buvo skirti šiam kilniam tikslui.

Nepamiršti ir gimnazistų patriotiškumą skatinantys renginiai. Kartu su visa gimnazija paminėjome Vasario 16-ąją – Lietuvos valstybės atkūrimo dieną ir sudalyvavome visoje šalyje vykusioje akcijoje „Su gimtadieniu, Lietuva!“. Kovo 11-ąją, minėdami Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dieną, dalyvavome teatralizuotame mokinių mitinge.

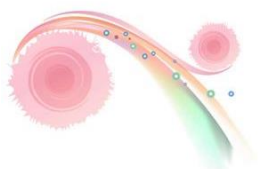
Kovo 24–28 dienomis gimnazijoje vyko iniciatyva „Veiksmo savaitė BE PATYČIŲ“, prie jos organizavimo taip pat prisidėjome ir mes.

Ir, žinoma, kovo – balandžio mėnesiais palaikėme gimnazijos „Lošėjų“ komandą konkurse „Temidė“.

Džiaugiamės, kad galime įtraukti gimnazijos bendruomenę į mūsų organizuojamą veiklą, ir smagu, kad ji aktyviai dalyvauja.

Tikimės, kad jau kitais metais turėsime MP prezidentą, kuris mus ves tikslingo planų realizavimo link.

MP atstovė spaudai Karolina Mikoliūnaitė, IIIf klasė

Aktyvūs ir įdomūs mūsų gimnazijoje ne tik MP nariai. Laikraščio redakcija džiaugiasi, galėdama jums pristatyti iš tiesų gausų būrį gimnazistų, kasdien įprasminančių savo dienas įvairiose popamokinėse veiklose.

Smagiausias darbas - išdalinti laikraštį.
Daugelio straipsnių autorė Karolina Mikoliūnaitė, III f kl..

Laikraščio „Pertrauka“ redaktorė Vaida Batavičienė džiaugiasi jaunųjų korespondentų straipsniais...

Kritiškas pirmoko Tado Kaunelio žvilgsnis į „Pertrauką“.

Tik bendradarbiaudami galime tikėtis puikių rezultatų!

Mūsų gimnazijoje gyvenimas virte verda. Jaunieji korespondentai vos spėdavo suktis, juk dauguma – dar tik pradėdantys savo žurnalistinę karjerą... O ir darbo rankų kartais pritrūkdavome. Pamažu imta brandinti idėja susijungti ir bendradarbiauti su neformalaus ugdymo būreliu „Tinklapių kūrimas“, kuriam tuomet vadovavo informatikos mokytoja Inga Rulienė. Juk iš esmės abi dirbame tą patį darbą – renkame, apdorojame ir viešiname gimnazijos veiklą laikraštyje, svetainėje ar už jų ribų. Tad 2013-ųjų rugsėjį keletą metų puoselėta svajonė pagaliau virto kūnu – įkurtas klubas „Gimnazijos pulsas“. Čia susirenka tie, kurie mato prasmę darbuose, paliekančiuose praeities pėdsakus ateities kartoms. Čia vyksta kūrybinės diskusijos ir gimsta naujos idėjos... Ir staiga supranti – tik bendradarbiaudami galime tikėtis puikių rezultatų: operatyviai pateikiama naujausia informacija svetainėje, socialiniuose tinkluose, o gimnazijos vardadienio, abiturientų šimtadienio, Gyvybės savaitės ir mokslo metų pabaigos progomis išleisti keturi stori laikraščio „Pertrauka“ numeriai, atliekantys savotišką metraščio funkciją.

Džiugu girdėti malonius kolegijų atsiliepimus, kad „Pertrauka“ svariai pasitarnauja ir rengiant reprezentacinį leidinį, skirtą gimnazijos 25-mečiui. Vadinasi, dirbta ne veltui.

O visų smagiausia, kad mokame ne tik vesti renginius, ekskursijas ir pan., bet ir viešinti šią savo veiklą, pasidžiaugti ja su visa bendruomene. O tai – ne mažiau svarbu. Dėkojame visiems gimnazijos mokytojams, gimnazistams už tai, kad dalinatės gera žinia ir naujiena. Ačiū direktoriaus pavaduotojai **Vilmai Rimvydienei** už palaikymą. Džiaugiamės nuolat savo veiklą pristatančiais mokytojais: **Ramute Stasevičiene, Regina Vezbergiene, Jovita Ivanauskienė, Emilija Gedraitienė, Jūratė Gelžiniene, Giedrė Kraujeliene, Rimalda Vitkevičiene, Birute Gilienė** ir bibliotekos vedėja **Dalia Pūkiene**.

Ypatingai norime padėkoti savo energiją ir laisvalaikį atiduodantiems ištikimiausiems mūsų klubo nariams: **Karolinai Mikoliūnaitei, Modestai Stankevičiūtei, Ievai Petraitytei, Tadu Kauneliui, Justinai Gantarskytei, Kasparui Rašimui, Alanui Žardeckui, Tomui Raudoniui, Grėtai Skuodytei**. Jiems iš tiesų rūpi, kuo gyvena mūsų gimnazijos bendruomenė.

Kviečiame ir kitais metais stebėti mūsų klubo veiklą, dalyvauti joje, aktyviau reikšti savo nuomonę, teikti pasiūlymus. Užsukite čia pasidžiaugti kartu su mumis jūsų laimėjimu, pomėgiu, įdomia renginio akimirka, gražia pamokos mintimi, svečio šypseną ar tiesiog geru žodžiu.

Jau kelinti metai mus socialiniuose tinkluose pasiekia ir buvę mūsų gimnazistai. Smagu, kad jie vis dar domisi gimnazijos veikla, džiaugiasi mūsų pasiekimais, prisimena savo dienas mokykloje. Linkime jiems ir greitai mus paliksiantiems abiturientams gražių mokyklinių prisiminimų.

Klubo „Gimnazijos pulsas“ vadovės
Inga Rulienė ir Vaida Batavičienė
Ingos Rulienės nuotraukos

Naujausi grupės „Idea“ pasiekimai

Balandžio 25 dieną mūsų gimnazijos šiuolaikinių šokių grupė „Idea“ dalyvavo Respublikiniame VIII-ajame šokio festivalyje „Draugų būryje – 2014“. Į šį festivalį atvyko 26 šokių grupės. Pagal nuostatus buvo šokamas vienas šokis. Komisija skyrė penkias nominacijas kolektyvams, labiausiai išsiskyrusiems savo technika, artistišku, sceniniu kostiumu, energetika, choreografija. Į šį penketuką pateko ir mūsų gimnazijos šokėjai, už šokį „Marionetės“ pelnę geriausios choreografijos nominaciją.

Gegužės 3-ąją Panevėžio kino centre „Garsas“ įvyko IV-asis Respublikinis šokio festivalis „Respublikinė šokio taurė – MAMAI“. Į festivalį atvyko 32 šokių grupės iš Kauno, Vilniaus, Šiaulių, Jonavos, Plungės, Šilalės ir Panevėžio miesto. Pagal nuostatus kolektyvai varžėsi keturiose amžiaus kategorijose: 3-5 metų ir 6-10 metų vaikai, jaunieji 11-14 metų ir 15-20 metų jaunimas. Pasirodymus vertino kompetetinga komisija: Andrius Riauba, Diana Čiobanu, Jurga Žemaitytė. Šiame festivalyje jėgas išbandė ir mūsų šokių kolektyvas „Idea“. Labai malonu, kad šokėjai, susibūrę ir pradėję repetuoti nuo šių mokslo metų pradžios, tapo III-ios vietos laimėtojai. Kolektyvas apdovanotas padėka ir medaliais. Labai norisi palinkėti grupei „Idea“ tolimesnių kūrybinių ieškojimų, laimėjimų ir sėkmės.

*Kolektyvo vadovas Vytautas Murauskas,
Šarūnas Babičius, IIIf klasė*

Skautavome ir augome kartu

Vienas iš skautų šūkių – „SkautAUK!“, taigi šįmet būtent tai ir darėme: skautavome ir augome kartu. Pradėję mokslo metus nuo rugsėjo stovyklos „Metų kraitis“, mes dalyvavome net vienuolikoje renginių, iš jų – dviejose stovyklose („Metų kraitis“ ir „Nerk į pusnį“), poroje konkursų (pirmajame ir antrajame konkurso „Gražių dainelių daug girdėjau“ etape), trijose Lietuvos valstybės šventėse (Sausio 13-tosios, Vasario 16-tosios ir Kovo 11-tosios), Žemės dienos minėjime, žygyje („Pavasaris... Valiooooooooo! 2014“), šokių vakare ir pavasario šventėje Vilniuje „Pasakų pavasaris“. Galime pasigirti, kad stovykla „Nerk į pusnį“ sėkmingai įvyko mūsų gimnazijoje, konkurse „Gražių dainelių daug girdėjau“ patekome į finalą, kuris vyko Kaune, o žygyje „Pavasaris... Valiooooooooo! 2014“ kaklaraiščius gavo net 14 mūsų gimnazijos naujų skautų. Panevėžio „Minties“ gimnazijos „Gabijos“ draugovė smarkiai padidėjo ir dabar visi kartu nekantriai laukiame vasaros stovyklos.

Gabrielė Grinkaitė, Ila klasė

Chemiko diena gimnazijoje

Chemikai savo šventę mini tris kartus metuose: kovo 6-ąją – Periodinės elementų lentelės gimimo datą, gegužės 30-ąją, kurią mini Lietuvos chemikai ir spalio 23-ąją minima Molekulės diena.

Mūsų gimnazijoje mokiniai Chemiko dieną nusprendė paminėti gegužės 23-ąją. Tą dieną į šventę aktų salėje susirinko I-ųjų klasių gimnazistai ir jų mokytojos. Renginio vedėjais tapo gimnazijos pirmokai – Kasparas Rašimas ir Iveta Gelžinytė.

Renginys prasidėjo Ib klasės mokinių menine kompozicija „Jau saulelė...“ pagal K.Donelaičio poemą „Metai“ (vadovė mokytoja Dalia Karkazienė). Netikėtai ir įdomiai suskambusi muzika buvo palydėta Donelaičio žodžiais virtusiais daina.

O kokia chemija be stebuklų? Ketvirtokai Lukas Šumskas, Evelina Muškietaitė ir Jonas Baranauskas pakvietė į stebuklų šalį, kur siautė ugnies vulkanai, degė nosinės, lydėsi nailonas, atsiradavo spalvų vaivorykštės. Kartais netyčia užgesdavęs degtukas dar labiau priversdavo įsitemti žiūrovus, kurie jauniems chemikas negailėjo plojimų.

Šventę tęsė Ic klasės mokinys Tadas Kaunelis, jo susidomėjimas gamtos mokslais neliko nepastebėtas. Tadas uždavė žiūrovams klausimų iš chemijos istorijos, cheminių medžiagų sandaros. Atsakiusieji džiaugėsi mūsų gimnazijos „Chemijos laboratorijos“ dovanomis – mažais muiiliukais. Šie prizai taip sudomino žiūrovus, kad iškeltų rankų vis daugėjo.

Šventės pabaigoje padėkos raštais buvo apdovanotos visos pirmosios klasės, kaip geriausiai pasirodžiusios gamtamoksliniuose konkursuose, projektuose ir kituose renginiuose.

Šįmet buvo įsteigtas ir „Šauniausio chemiko“ prizas. Jį IVE klasės mokiniui Lukui Šumskui įteikė chemijos mokytoja Regina Vezbergienė.

Šventės pabaigoje gimnazistai stebėjo filmą apie garsiąją fizikę – chemikę, dukart Nobelio premijos laureatę Mariją Sklodovsk-Kiuri.

Tikimės, kad ši šventė taps tradicine gimnazijoje ir aktyviai įtrauks mokinius į gamtamokslinius renginius.

*Informaciją pateikė chemijos mokytoja Regina Vezbergienė
Nuotraukos IIIf klasės mokinės Modestos Stankevičiūtės*

„Pertrauka“ pakalbino „Šauniausio chemiko“ prizą pelniusį IVE klasės mokinį Luką Šumską.

„Pertrauka“: Kada ir kodėl susidomėjai chemijos mokslu?

Lukas: Tiesą sakant, kai pradėjau 8 klasėje mokytis chemijos, tai man buvo sunkiausias dalykas. Man tai nebuvo įdomu. Šiuo dalyku 10 klasėje mane sudomino chemijos mokytoja Genovaitė Kulbienė. Tada atsirado suvokimas ir noras mokytis. Paskui patekau pas kitą chemijos mokytoją Reginę Vezbergienę ir dar labiau susidomėjau, nes ši mokytoja sausą teoriją dažnai pajvairina įdomiais eksperimentais, pasidalina pavyzdžiais iš asmeninio gyvenimo. Dabar turiu devynetą. Esu dėkingas šioms mokytojoms.

„Pertrauka“: Vadinasi, ketini studijuoti chemijos mokslus?

Lukas: Taip. Norėčiau ateityje dirbti laboratorijoje, gal net gaminti kvepalus... Jeigu nepavyktų, tada būčiau chemijos mokytoju.

„Pertrauka“: Dalyvavai daugelyje konkursų, olimpiadų, apie tai rašėme ankstesniuose „Pertraukos“ numeriuose. O kuris konkursas Tau buvo reikšmingiausias, įsimintiniausias?

Lukas: Reikšmingiausias man buvo KTU J.Jasinskio respublikinis jaunųjų chemikų konkursas. Labiausiai patiko tai, kad galėjau pamatyti, kokio aukšto lygio laboratorijos ten įrengtos. Kitas

konkursas buvo visai neseniai VU, mums patiems davė atlikti ketvirtakursiams skirtus laboratorinius darbus.

„Pertrauka“: Ar visi laboratoriniai darbai tau pavyksta?

Lukas: Ne, būna, kad iš pirmo karto ir nepavyksta, bet esu užsispyręs ir bandau tol, kol pasiseka.

„Pertrauka“: Mėgsti eksperimentuoti? Tavo mokytoja Regina Vezbergienė minėjo, kad namuose turi net įsirengęs mini laboratoriją?

Lukas: Mėgstu eksperimentuoti. Taip, turiu savo namuose įsirengęs mini laboratoriją. Tai įvairios kolbos, šaldytuvai, matavimo įranga. Viską susiperku pats, o jei ko negaunu, parūpina mokytoja R.Vezbergienė. Ji niekada nepalieka manęs likimo valioje.

„Pertrauka“: Ar tėvai leidžia namuose eksperimentuoti? Ar yra buvę kokių nelaimingų atsitikimų?

Lukas: Pavojingus eksperimentus atlikinėju ne namuose, o sode, nes visko gali būti. Kartą ant stalo esu išpylęs natrio šarmą ir sutepęs popierius, knygas. Juos teko išmesti. Laimei, tai nebuvo vertinga.

„Pertrauka“: Teko girdėti, kad augini kristalus? Kaip tai daroma?

Lukas: Reikia pasigaminti persotintą tirpalą, pavyzdžiui, valgomosios druskos, o šiam atšalus, susidaro įvairiaspalviai kristalai. Jais puoši namus, kartais padovanoju artimiesiems.

„Pertrauka“: Ką gamini buityje?

Lukas: Gaminu muilą, dar eterius, kurie skleidžia malonų kvapą.

„Pertrauka“: Šįmet pelnei „Šauniausio chemiko“ prizą. Ką Tau tai reiškia?

Lukas: Man šis apdovanojimas reiškia daug, nes mane įvertino. Supratau, kad mokykla yra draugiška ir šilta, kad čia pastebimi ne tik mokinių trūkumai, bet ir gebėjimai.

„Pertrauka“: Kokie renginiai tau labiausiai patiko?

Lukas: Visi renginiai yra įdomūs, ypač tie, kuriuos rengia teatro būrelio vadovė Birutė Beresnevičienė ir teatro mokytoja Ramutė Stasevičienė. Tai pajavirina gimnazisto dieną.

„Pertrauka“: Ar sunku bus palikti mokyklą?

Lukas: Manau, kad taip. Kol kas sunku suvokti, kad nuo rugsėjo nebebūsiu šios bendruomenės nariu... Pasiilgsiu draugų, mokytojų. Norėsiu juos aplankyti.

„Pertrauka“: Dėkoju už pokalbį. Linkiu sėkmės egzaminuose ir veįjantis savo svajonę.

Ar esame pasirengę studijoms užsienyje?

Balandžio 10 d. Aleksandro Stulginskio universiteto (ASU) studentai lankėsi Panevėžio „Minties“ gimnazijoje, kurioje vykdė tarptautinę iniciatyvą trečiokams „Erasmus Lietuvos mokykloms“. Buvo vedama diskusija tema „Ryžaisi studijuoti užsienyje – pasiruošk“. Diskusijos metu ASU studentai pasakojo, ko galima tikėtis studijuojant pagal „Erasmus“ mainų programą ir kaip pasirengti dalinėms studijoms užsienyje. Taip pat buvo atvykę Italijos ir Turkijos jaunuoliai, kurie šiuo metu studijuoja Lietuvoje. Jie pasakojo apie šių mainų privalumus, pristatė savo šalį, atsakė į mūsų pateiktus klausimus, mokė savo kalbos pagrindinių žodžių bei

greitakalbių. Iniciatyvos metu buvo skatinamas bendradarbiavimas tarp ASU ir Panevėžio „Minties“ gimnazijos, didinama mokinių tolerancija, tarpkultūrinė samprata, pateiktos žinios apie „Erasmus“ studentų mainų programą, galimybes ir patirtį, skleidžiama informacija apie tikslingą profesinį pasirinkimą. Trečiokams buvo įteiktos atminimo dovanėlės su ASU ir Švietimo mainų paramos fondo simbolika. Likome labai sužavėti pristatymu, dauguma mokinių pakeitė nuomonę apie „Erasmus“ mainų programą ir žada studijuodami išvykti į kitą šalį.

Ieva Petraitytė, IIIa kl.

Sužavėti gruziniškų šokių ritmo ir energijos

Gegužės 15 dieną gimnazijos aktų salėje triukšmingai ir energingai trypė folkloro šokių kolektyvas, atvykęs iš pačios Gruzijos - „Momavali“. Puikios nuotaikos, plastiškų judesių, greitos reakcijos ir energijos nestokojantys šokėjai buvo visiškai atsidavę šokiams ir publikai. Gražia šypsena ir energijos pliūpsniu užkerėję žiūrovus, šokėjai kvietė mus visus į gegužės 17-ąją „Cido“ arenoje dabar jau įvykusį tarptautinį liaudies šokių festivalį „Mes nupinsim šokių pynę 2014“. Jau penkti metai Panevėžyje organizuojamas festivalis kasmet sulaukia svečių iš įvairių šalių. Latvijos, Moldovos, Ukrainos, Gruzijos ir Lietuvos vaikų ir jaunimo kolektyvai koncertavo įvairiose mokymo įstaigose ir kitose Panevėžio miesto viešosiose erdvėse, o festivalio pabaigą vainikavo bendras visų dalyvių festivalio uždarymo koncertas.

„Ačiū už jaukumą ir šiltą priėmimą“, – tokius žodžius Muziejaus svečių knygoje paliko Gruzijos vaikų ir jaunimo šokių ansamblio „Momavali“ vadovai. Jie ir džiaugėsi, ir stebėjosi, kad per tokią trumpą viešnagę Lietuvoje, ir Panevėžyje, atvykę į festivalį „Mes nupinsim šokių pynę 2014“, gali ir tiek pamatyti, ir tiek parodyti. Dar daugiau vadovus nustebino susitikimas su mūsų gimnaziste Megi, su kuria galėjo kalbėtis gruziniškai. Trečiokei tai taip pat buvo siurprizas ir puiki ketvirtadienio dovana.

*Karolina Mikoliūnaitė, III f.kl.
Muziejaus vadovė Emilija Gedraitienė*

Kuo mus sužavėjo ir sukretė Lenkija?

Marta Rulytė

Wavelio pilies Katedra Krokuvoje

Įdomi. Veličkos druskų kasyklose mus pasitiko požeminis pasaulis, kuris savo metus skaičiuoja nuo XIII amžiaus. Siaurais laiptais nusileidome daugiau kaip 60 metrų po žeme ir klaidžiojome Veličkos druskų kasyklos šachtomis. Tai puikiai įrengta ekspozicija, atspindinti sunkų kalnakasių darbą. Juk ir Krokuva buvo pastatyta iš prekybos druska gautų turtų. Išgirdome tiek daug paslaptinių istorijų, pamatėme ne vieną įspūdingą šešėlių, muzikos ir projekcijos šviesų sukurtą sceną, stabtelėjome prie daugybės iš grynų druskos luitų iškaltų skulptūrų ir galiausiai pasiekėme net 135 metrų gylį! Neįtikėtina, tačiau čia mus nustebino puošnios salės, muziejus, bažnyčia, kurios skliautus puošė druskų sietynai. Lyžtelėję sūrius savo pirštus, neatsispyrėme ir sūriems suvenyrams.

Krokuvos centrą pasiekėme saulėtą vidurdienį, čia kvapą gniaužė nuostabi Wavelio pilies tvirtovė. Tiek daug architektūros stilių, puošybos elementų, o kur dar kieme žydrinčios vyšnios, magnolijos, traukiančios kiekvieno lankytojo akį! Wavelio katedra pasitiko visa savo didybe, neregėta istorine praeitimi, požemių ramybe. Sužinoję daugybę Lenkijos bei Lietuvos istorijos vingių, palikome Wavelį ir pasukome žymiosios Krokuvos Turgaus aikštės link, kur išmušus bokšto laikrodžiui tikslią valandą, pro mažą bokšto langelį visus apačioje pasveikino trimitininkais. Krokuvoje išlikę viduramžius menantys pastatai. Čia veikia vienas seniausių Europoje Jogailaičių universitetas. Apžvelgę Florijono vartus, aplankėme ir Žalgirio mūšiu skirtą paminklą.

Trečiosios dienos tikslas buvo Aušvico koncentracijos stovykla. Šiuo metu čia įrengtas muziejus, esantis UNESCO pasaulinio paveldo sąrašė. Kartu su gide įžengėme į didžiulę stovyklos teritoriją. Raudonų plytų barakai, virtuvė, krematoriumas. Kiekvienas iš mūrinių namų čia turėjo savą istoriją. Viename iš jų išvydome čia kalėjusių žmonių daiktus: kalnai akinių, batų, protezų, indų, lagaminų, vaikiški drabužėliai, nuotraukos, kuriose sulyšę veidai. Kalnas plaukų, iš jų austas audinys, samanų duona, vaikų akys, piešiniai. Viskas čia sukrečia, primena sunkų darbą, prastą maitinimą, mirtį... Dujų kameros, pilkos, plikos sienos, krematoriumo krosnys privertė pašiurpti. Čia jie praleido paskutines akimirkas, čia jie žengė paskutinius žingsnius, čia jie tarė paskutinius maldos žodžius, čia jie atsisveikino su savo vaikais.

Viename iš pastatų įrengtas modernus muziejus, skirtas žydų holokaustui. Čia klausėmės video ir audio įrašų, vartėme visą patalpą užimančią knygą, kurioje surašyti per holokaustą mirusių žmonių vardai. Žvelgėme į likusių gyvųjų šeimas ir likimus nuotraukose.

Supratome, kad ši, spygliuota viela paženklinta teritorija, yra vieta, kur įvykdytas didžiausias genocidas žmonijos istorijoje. 1940-1945 m. naciai čia nužudė 1 500 000 įvairių tautybių žmonių: daugiausia žydų, taip pat lenkų, romų, rusų karo belaisvių ir kitų tautybių. Čia yra didžiulės kapinės, kuriose nėra antkapių.

Paminklas kalnakasiams

Aušvico koncentracijos stovykloje įrengtame muziejuje

Apie nacių vykdytą genocidą pasakoja gidės

Respublikoje lengvaatlečiai pirmi!

Gegužės pradžioje vyko Panevėžio miesto bendrojo lavinimo mokyklų lengvosios atletikos varžybos. Jose dalyvavo merginų ir vaikinių komandos.

Merginų grupėje geriausiai pasirodė „Minties“ gimnazijos sportininkės: **Ieva Dobregaitė, Grėtė Dainevičiūtė, Miglė Verkelytė, Diana Pušnytė ir Taisija Palaščenko**, antroje vietoje liko J. Miltinio gimnazijos sportininkės, o trečiojoje – 5-osios gimnazijos lengvaatletės.

Vaikinų grupėje nepralenkiami buvo „Minties“ gimnazistai: **Eimantas Česnelis, Mantas Šeštokas, Tautvydas Kairys, Kazimieras Slivka, Aivaras Kukoris ir Mantas Linkevičius**. Antroje vietoje liko V.Žemkalnio gimnazijos atstovai, o trečiojoje – 5-osios gimnazijos sportininkai.

Praejusį savaitgalį komandos nugalėtojai dalyvavo Šiauliuose vykusiose mokinių Olimpino festivalio finalinėse lengvosios atletikos varžybose. Ten vėl

nusišypojo sėkmė „Minties“ gimnazijos vaikams. Jie varžybose laimėjo I-ąją vietą. 100 metrų rungtyje tik foto finišo dėka pavyko išsiaiškinti nugalėtoją. Juo tapo **Eimantas Česnelis**, nuotolį įveikęs per 11.33 s., o **Mantas Šeštokas** užėmė trečiąją vietą, rezultatu – 11.35 s. Šuolininkas į tolį **Aivaras Kukoris** šiose varžybose net du kartus gerino savo asmeninį rezultatą. Į tolį nušokęs 6.90 cm užėmė antrąją vietą.

M.Šeštokas, E. Česnelis, A.Kukoris ir M. Linkevičius puikiai bėgo estafetę 4x100 m. Jų rezultatas – 43.54 s. Tai užtikrino I-osios vietos laimėjimą ir aukso medalius.

Merginoms šiose varžybose komandinėje įskaitoje liko 9-oje vietoje. **Grėtė Dainevičiūtė** iškovojo trečiąją vietą 400 m rungtyje, jos rezultatas 1.03,26 s.

Olimpino festivalio finalinėse lengvosios atletikos varžybose iš viso dalyvavo 30 merginų ir 32 vaikinių komandos.

Giedrė Kraujalienė, kūno kultūros mokytoja

Visiems laikraščio „Pertrauka“ skaitytojams linkime smagių ir įsimintinų vasaros atostogų! Lauksime Jūsų sugrįžtant!

Šį laikraščio „Pertrauka“ numerį išleido ir platino Panevėžio „Minties“ gimnazijos jaunieji korespondentai.

Redaktorė: lietuvių k. mokytoja Vaida Batavičienė.

Maketuotoja: IT mokytoja Inga Rulienė. Laikraštį padaugino Gintautas Gelžinis.

Gimnazijos adresas: Kniaudiškių g. 40, Panevėžys LT – 37119.

Laikraštį „Pertrauka“ galima perskaityti ir internete: <http://www.mintiesgimnazija.lt/index.php/laikrastis-pertrauka>